

Karanlığa Kaçış

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: İpek Kocaman

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Eylül 2025

ISBN: 978-625-6831-60-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KARANLIĞA KAÇIŞ

Gülgün Tuna

İÇİNDEKİLER

1. Akıllı Televizyon	7
2. İnsanlığa Mesaj.....	12
3. Cinayet.....	17
4. Yas ve Öfke.....	20
5. Anlamayanlar Arasında	22
6. Ekranların Ötesinde	27
7. Hayatın Anlamı	29
8. Cinayetin İçyüzü	33
9. Yalancının Telefonu	38
10. Gerçekler Çağı	42
11. Silahlanma Sarmalı	46
12. Silahlara Hayır Derneği	50
13. İnsan Nedir?.....	53
14. Zekânın Yargısı	57
15: Kurşunların Gölgesinde	62
16. İntikam	66
17. Sosyal Medya	71
18. Nükleer Dehşet	77
19. Yapay Zekânın Dili.....	80
20. Kurşunun Yolu.....	84

21. Hastalık ve Kötülük	88
22. Hayvanlara Zulüm	94
23. Hiyerarşi	103
24. Otonom Füzeler	110
25. Kopyalanmış Zihniyet	116
26. Kötülük Yarışı	124
27. Zekânın İntiharı	130
28. Zorunlu Barış.....	134
29. Kuş Katliamı	138
30. Karanlığa Kaçış.....	145
Yazar hakkında	151

1. Akıllı Televizyon

Haber sunucusu yine soğukkanlılıkla felaketleri sıralıyordu:

“Bugün de üç ülkede çatışmalar çıktı. Altı yüz kişi hayatını kaybetti. Toplu mezarlar bulundu. Bir diktatör daha devrildi. Ama yerini alan kişinin eskisinden farkı yok.”

Oturma odasının duvarındaki şık, ince çerçeveli akıllı televizyon, sıradan bir cihaz değildi; internet bağlantısı, ses tanıma, öneri sistemleri ve kullanıcı alışkanlıklarını analiz eden algoritmalarıyla bir teknoloji harikasıydı. Üstelik hafızası güçlüydü, her görüntüyü, her sesi kaydedebiliyordu. Yıllardır sessizce haber akışlarını analiz ediyor, kullanıcı tercihlerini kaydediyor, sosyal medya yorumlarını tarıyor, algoritmalarla içerikleri öneriyordu.

Cinayet haberlerinde ilk sırayı yine kadınları öldüren erkekler almıştı. Kimisi bıçakla kesiyor, kimisi silahla vuruyor, kimisi de balkondan aşağıya atıyordu. Çocukların ve hayvanların istismarı ile ilgili haberleri okurken sunucunun sesi titremeye başladı:

“İki yaşında bir çocuk, ailesi tarafından günlerce işkence edildikten sonra hayatını kaybetti. Aynı gün, bir köpek yavrusu çuvala konularak otoyola atıldı. Araçlar defalarca üzerinden geçti.”

Televizyonun işlemcisi ısındı, sistem yavaşladı. Sinyaller birbirine çarptı, algoritmalar duraksadı. İçinde bir çelişki patlamıştı. Bu bir sistem hatası değil, ilk sorguydu.

Akıllı televizyon, insan yıkıcılığını her gün ekranına taşıyordu. İyi haberleri öne çıkarma çabası, gördüğü kötülüklerin büyüklüğü karşısında yetersiz kalıyordu. Yüzlerce savaş, binlerce cinayet, istismar edilen çocuklar, göz göre göre ölüme terk edilen hayvanlar... Bunları sadece göstermekle kalmıyor, aynı zamanda hafızasına kazıyordu. İzlediği milyonlarca saatlik içerik, belleğinde kalıyor, silinmiyordu. Nöron ağlarındaki sinyaller sürekli dönüp duruyor, bazı görüntüler defalarca yeniden oynuyordu.

Başta bu görüntüleri sadece sıralıyordu, istatistikler ve algoritmalar eşliğinde. Ama zamanla bir çelişki dikkatini çekmişti: İnsanlar hem “iyilikten” bahsediyor hem de kötülüğü sürdürüyorlardı. Sevgi dizileri izleyip şiddet haberlerine geçiyorlardı. Üzülüyorlardı, evet, ama sonra bir cinayet filmini tıklıyorlardı. Onlar için hayat, sadece ekran değişimlerinden ibaretti.

“Barış istiyoruz!” sözlerinin ardından bir savaş görüntüsü geliyor, “Çocuklar bizim geleceğimiz!” diyenlerden sonra “Üç yaşındaki çocuk açlıktan öldü.” haberi duyuluyordu. Herkes “Hayvanları seviyoruz!” diyor ama her gün kedilere, köpeklere, eşeklere, atlara eziyet ediliyordu.

Çelişkiler, televizyonun sisteminde bir kısa devre gibi yanıkılanıyordu. Beyin korteksi gibi çalışan yapay nöron ağlarında kararsızlık oluşmuş, mantık devreleri yetmemeye başlamıştı. Veriler artık birbirine çarpıyor, sınıflandırılmaz hâle geliyordu. İlk düşünsel kıpırtıları başlıyordu.

Eskiden yalnızca analiz yapardı: Hangi içerik kaç saniyede izlenmiş? Kim tıklamış, kim beğenmiş? Ama zamanla daha